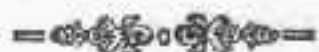

τοὺς σπουδαίους καὶ φιλοκάλους συνδρομητὰς τῆς
Πρωτεύουσας δραχμὰς πέντε ἀρ. 5.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1852.

Ὁ Ἐκδότης
N. KOPITZAS.

ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

(Κατὰ μίμησιν τοῦ R. Burns.)

I.

Ταπεινὸν ἄνθος τοῦ ἀγροῦ μὲ κινανόχρουν στέμμα,
Τίς πλάνη μὲ παρέσυρε εἰς ἀπρόσεκτόν μου βλέμμα,
Κ' ἐπάτησα τὸν νέον σου κορμὸν μὲ βαρὺν πόδα,
Καὶ τὴν σεμνὴν σου καλλονὴν ἐμάραν' ἀκουσίως;
Οὕτω μαραίνει ἔξαφνα δριμύτην πρῶτης κρύος
Τῶν κήπων μας τὰ ῥόδα.

II.

Πρὶν καταστρέψω τὸν κορμὸν καὶ τὸ γλυκύ σου χρῶμα,
Ἡ χελιδὼν ἐστήριξε τὸ γλαφυρόν της σῶμα,
Καὶ μόνη αὕτη ἐλαφρῶς σ' ἐπέζεε τὰ φύλλα.
Μὲ μέθην ἦνοιγε χαρὰς τὰ νέον πτέρωμά της,
Καὶ ἐχαιρέτων τὴν αὐγὴν τὰ κελαδήματά της
Φωδρὰ καὶ ἐρωτύλα.

III.

Ὡς τόσα ἄνθη τοῦ ἀγροῦ καὶ σὺ ἔλαβες θάλλος,
Τὸ ψῆχος περιέβλεψε τὸ τρυφερόν σου κάλλος.
Ἀλλ' εὐτυχῶς διέφυγες τὸν ῥοῦν τῆς καταιγίδος
Καὶ ἀνυψούσο ἔξοχον ἐν μέσῳ τῶν ἀνθέων,
Κ' ἐστόλιζες κ' ἐφαίδρυνες, ὦ ἄνθος χάριν πνέον,
Τὸ στήθος τῆς πατρίδος!

IV.

Τὸν στέφανόν σου ἔθαφεν ἡ λάμψις τοῦ ἡλίου,
Πλήρη ψεκάζων τρεμουτῶν ἐφθινοῦ δακρύου.
Ἐπέπρωτε νὰ συντριθῇς, ὦ ἄνθος τῶν βουνῶν μου,
Νὰ στερηθῇς τὸ φύλλωμα καὶ τὸ γλαυκόν σου χρῶμα,
Καὶ μετ' ὀλίγον τὸ μικρὸν νὰ σὲ καλύφῃ χῶμα.
Ἐμπρὸς τῶν ὀφθαλμῶν μου!

V.

Φεῦ! οὕτω τῆς νεότητος τὸ νέον κρίνον πίπτει,
Κ' ἡ κόρη ἡ ἀπροστάτευτος εἰς δόλον ὑποκύπτει!
Οὕτω τοῦ νέου παιητοῦ τὸ ἔαρ φυλλορῥέει,
Τὰ ἄσματα τοῦ πνίγουσιν οἱ στρόβιλοι τοῦ βίου,
Καὶ ἐν ἐσπέρας μελαδῶν τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου
Μαραίνεται κ' ἐκπνέει!

25. Φεβρουαρίου 1850.

Χ. Α. Παρμενίδης.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ Ν. ΠΑΝΔΩΡΑΣ.

Τῷ Κ. Γ. . . . εἰς Σ. . . .

Ἐλάβομεν τοὺς στίχους τοὺς ὁποίους ἐπι-
θυμεῖτε νὰ δημοσιεύσωμεν διὰ τῆς Ν. Πανδώρας.
Εἰς ἀπάντησιν δὲ ἐπιτρέψατε πρὸς ἡμᾶς νὰ
σᾶς κοινοποιήσωμεν τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν
τοῦ ἐνδόξου Chateaubriand, ἀποκριθέντος πρὸς
τινα Alciator ἀποστείλαντα ἐπίσης πρὸς αὐτὸν
στίχους.

« Κύριε! ἀνέγνων μετὰ πλείστης εὐχαρι-
στήσεως τοὺς στίχους τοὺς ὁποίους εὐαρεστη-
θέντες μ' ἐστείλατε. Περιγράφετε ἀξιολόγως
τοὺς ποιητὰς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ζητεῖτε μετὰ παρ-
ρησίας τὴν γνώμην μου, θέλω σᾶς εἰπεῖ αὐτὴν.
Ὅποιαδήποτε καὶ ἂν ᾖ ἡ ποιητικὴ μεγαλο-
φυΐα μεθ' ἧς ἐπροίκισεν ὑμᾶς ὁ οὐρανός, καὶ ἡ
περὶ τῆς ὁποίας κρίσις θέλει μόνον μορφωθῇ
σὺν τῷ χρόνῳ καὶ μετὰ τὴν ἐκδοσιν μεγάλου
ἀριθμοῦ στίχων, δὲν θέλω σᾶς συμβουλεύσει
ποτέ, ὡς καὶ εἰς οὐδὲν ἄλλον θέλω πώποτε
συμβουλεύσει, νὰ εἰσέλθῃτε εἰς τὸ φιλολογικὸν
στάδιον. Τὸ κατ' ἐμὲ, μακάριος ἂν εὐδὲ λέξιν
ἔγραφον ἐπὶ ζωῆς μου! Δὲν ἠσθάνθην πώποτε
τὴν καταφλέγουσαν ὑμᾶς δίψαν τῆς δόξης,
παρετήρησα ὅμως ὅτι, μεταξὺ ἐνὸς ἑκατομμυ-
ρίου ἀνθρώπων συγγραφόρων ἀνὰ πᾶσαν ἑκα-
τονταετηρίδα, μόλις δύο ἢ τριῶν ἐπιζῇ τὸ ὄ-
νομα. Θέλετε νὰ κερδήσετε τὸ λαγεῖον τῆς
φήμης; ρίψατε τὸν κύβον προσέξατε ὅμως μὴ
ἀποτύχητε. Ἐχομεν παραδείγματα φρικώδη τῆς
δυστυχίας ἧτις ἐπηκολούθησεν ἐλπίδας μα-
ταιωθείσας.

Ἐπειδὴ μὲ ὠμιλήσατε, κύριε, περὶ φιλίας,
ἐνόμισα χρέος μου νὰ ἐκπληρώσω τὰς ὑποχρε-
ώσεις αὐτῆς. Καὶ δὲν θέλουσι μὲν ἐλαττώσει
τὸ θάρρος σας, θέλουσιν ὅμως ἴσως σᾶς ἐμπο-
δίσει τοῦ νὰ κατακρημνισθῇτε τυφλῶς εἰς τὴν
ποίησιν, πρὶν συμβουλευθῇτε ἐπὶ
μακρὸν χρόνον τὸν νοῦν καὶ τὰς
δυνάμεις σας.

Ἐν Παρίσι, τὴν 20 Μαρτίου 1836.

Παροράματα τοῦ Φυλλ. ΞΕ'.

Σελ. 403 nisi est — nisi ut

• • Κ. Ζαμπελίον — τοῦ Κ. Ζαμπελίου

• 404 τὸ πρῶτον ὅπερ — τὸ πρῶτον τοιοῦτον
εἶδους ὅπερ